

<p>♦ חולקים-ם central point for summary and review- מהורה- > מובאה של פיסקה קודמתה- insertion of an earlier segment- O מעשה- story- key: <u>מקרה-</u></p>	<p>♦ מימרא-ם challenge- question- ^ שאלה- ! תירוץ- proof- וראה-■</p>
--	--

מועד קטן- משקון בית השלחין		מן דאמר	בגדי רזה תיכ	תלמוד Navigator
	מיימרא			א
ומתקנן את המקולקלת במועד				ד
מאי מקולקלת?			▲	ה
שם היהת עוקמה טפח - מעמידה על ששה טפחים.	רבי אבא:		!	◊
פשיטה, הצי טפח על שלשה טפחים, כיון שלא עבר מיא - לא כלום הוא. טפחים על שנים עשר, דקא טרה טירהא יתירה - לא. טפחים על שבעה מהו! הכא חמשה קא עמוק והכא חמישה קא עמוקיק, או לדמא,			▲	◊
כיוון דאייכא טפח יתירה - אייכא טירהא טפח?				ה
תיקו.		■		ה
אבי שרא לבני בר המדק לשוחפי נהרא.	[אבי]	■ ○		ה
רבי ירימה שרא להו לבני סכווא לימיינא נהרא טמיינא.	[רבי ירימה]	■ ○		ה
רב אשי שרא להו לבני מטה מהסיא לאקדוחוי נהר בורניין.	[רב אשי]	■ ○ ◊		ה
כיוון דשות מיניה ורבים - כרבים זמי	אמר:[רב אשי]	■ ◊		ה
עושין כל צורכי רבים.	ותנן:	■ ■		ה
ומתקנן את קליקולי הימים שברשות הרבים וכו'.			■	ה
חטיטה - אי, חפירה - לא.			■ ◊	ה
לא שננו אלא שאין רבים צריכין להם, אבל רבים צריכין להם - אפילו חפירה מותר.	רבי יעקב אמר רבי יותנן:	■ ◊		ה
וכי רבים צריכין להם מי שי?!		ג		ה
חותטין בורות שיחון ומערות של יחיד, וכן צריך לומר של רבים, ואון חופרין בורות שיחון ומערות של רבים, ואון צריך לומר של יחיד.	(התניא):	ג ◊		ה
מאי לא - בשרותים צריכין להם		ג		ה
לא, בשאון רבים צריכין להם.		!		◊
דכווה גבי יחיד - שאין יחיד צריך להם, חטיטה מי שרוי?		ג		ה
בורות שיחון ומערות של יחיד כונסין מים לתוךן, אבל לא חוטטין, ולא שפין את סדקיהם. ושל רבים - חוטטין אותן ושפין את סדקיהם.	(התניא):	■ ■		◊
ואלא מא - בשיחוד צריך להם		!		◊
דכווה גבי רבים - בשירותים צריכין להם, חפירה מי אסור?		ג		ה
בורות שיחון ומערות של יחיד כונסין מים לתוךן, והוטטין אותן, אבל לא שפין את סדקיהן, ולא חוטטין לתוךן, ולא סדין אותן בסיד. ושל רבים - חופרין אותן, וסדין אותן בסיד.	(התניא):	■ ■		◊
אלא קשיא הר קמיה		ג		◊
תרץ הци: חוטטין בורות של יחיד - בשיחוד צריך להם, ואון צריך לומר של רבים כשרותים צריכין להם, אפילו חפירה מותר, ואון חופרין בורות שיחון ומערות של רבים בשאון רבים צריכין להם, ואון צריך לומר של יחיד, די אין יחיד צריך להם - אפילו חטיטה נמי אסור.		!		◊
מתנתנן נמי דיקא	רב אשי:	■		ה
עושין כל צורכי רבים.	דקתני:	■ ■		◊
כל לאתוויי מא - לאו לאתוויי חפירה?		■		ה
לא, לאתוויי הא דעתיא:		ג		◊
יזצאן לךוו און הדרכיהם, ולתקנן את הרוחניות ואת האסתורטאות, ולמדו את המקוואות. וכל מקוה שאון בו ארבעים סאה מריגלין לתוכו ארבעים סאה. ומנן שאם לא יצאו וועשו כל אלו, שכל דמים שנשפכו שם	(תניא):	ג ◊		◊
הא - בהודיא קתני לה:		!		◊

key: מקרה- ה	disputants central point for summary and review- נקודה מרובה לסיכום וhw- > מובאה של פיסקה קודמת- < insertion of an earlier segment- O מעשה-story- story- ה	statement- מימרא- challenge- question- שאללה- answer- תירוץ- proof- ראייה- ה	ב ג ד ה ז ח ט י כ
	מועד קטן-משקון בית השלחין מיمرا	מן דאמר [תנן]	◊ !
	ומתקני את הדרכם, ואת הרחובות, ואת המיקאות, ועושין כל צורכי רבים.		◊ !
	לאתווי מאי, לאו לאתווי חפירה? - שמע מינה.		◊ !
	מצינין את הקברות.		◊ ■ !
	רבי שמעון בן פוי: רמז למצוות קברות מן התורה מניין - תלמוד לומר (יהוקאל י"ט) וראה עצם אדם ובנה אצל ציון.	ריבא לרב אשין ריבא לרבי יהוקאל מאן אמר?	◊ ■ ◊ ? ! ◊
	ולעתם, הא אמר ר' רב אדא: דבר זה מותרת משה רבינו לא למדנו, דברי יהוקאל בן בזוי למדנו: (יהוקאל י"ד) כל בן נכר עREL וועל בשר לא יבוא אל מקדשי (לשרתני)	ריבא לרבי אשין ריבא לרבי יהוקאל מאן אמר?	◊ ? ! ◊
	מקומי דילתי יהוקאל מאן אמר?		◊ ? ! ◊
	אלא: גمرا גMRI לה, ואתא יהוקאל ואסמכה אררא. הכא גMRI גMRI לה ואתא יהוקאל ואסמכה אררא.		◊ ! ! ◊
	מהכא: (ויקרא י"ג) וטמא יקרא טומאה קוראה לו, ואומרת לו: פרוש.	רבי אביהו וכן אמר רבי עוזיאל בר בריה דרבבי עוזיאל הרבה:	◊ ■ ◊ ?
	והאי להכ הוא דאתא? ההא מיבעי ליה לכגדתניא:	[תניא]	◊ ? ◊
	וטמא טמא יקרא צרך להודיע צערו לרבים, וربים מבקשין עליו רחמים		◊ ? ◊
	אם כן ליכוחה וטמא יקרא מאן וטמא טמא שמעת מינה תרתי.		◊ ! ◊
	מהכא: (ויקרא י"ט) ולפני עור לא תנתן מכשול.	אביין:	◊ ■ ◊
	(ישעיה ב"ז) ואמר סלו סלו פנו דרך.	רב פפא:	◊ ■ ◊
	הרימו מכשול מדרך עמו.	רב חננא:	◊ ■ ◊
	שמעות י"ח והוועת להם את הדרך ילכו בה.	רבי יהושע בריה דרב אידי:	◊ ■ ◊
	(ויקרא י"ט) והוועתם את בני ישראל מלטמאם.	מר זוטרא:	◊ ■ ◊
	(ויקרא י"ח) ושמורתם את משמרתי - עשו משמרת למשמרת.	רב אשין:	◊ ■ ◊
	וישם דרך ארנון בייש עלהיים.	ריבינא:	◊ ■ ◊
	כל השם אורחותיו - זוכה וראה בשיעותו של הקדוש ברוך הוא, שנאמר (טהילים נ') לשם דרכך, אל תקרי ושם אלא ושמרך - ואראנו בשעה אליהם.	רבי יהושע בן לוי:	◊ ■ ◊
	רבי ינאי הוה ליה הוה תלמידא דכל יומא הוה מקשי ליה, בשבתא דרייגלא לא הוה מקשי ליה. קרי עלייה: (תהלים נ') ושם דרכך ארנון בייש על אליהם.		◊ ○
	אין מצינין לא לעסיתן המת, ולא על עסם כשלורה, ולא על דבר שאינו מטהנת באלה. אבל מצינין על השדרה, ועל הגולגולת, על רוב בובן ועל רב מגני המת.	תנו רבנן:	◊ ■ ◊
	ואין מצינין על הוודאות, אבל מצינין על הפסיקות. ואלו הן הפסיקות: סככות, ופרעות, ובית הפרס		◊ ■ ◊
	ואין מעמידין ציוון במקום טומאה - שלא להפסיד את הטהורות, ואין מריחקין ציוון מקום טומאה - שלא להפסיד את הארץ ישראלי.		◊ ■ ◊
	וכוית מהת אינו מטמא באהלה?		◊ ? ◊
	אלו שמטמאן באהלה - כוית מהת המת הכא בכורות מוצמצם עסיקון, דסוף סוף מיהסר חסר, מוטב ישרפפו עליו תרומה וקדושים לפני שעה, ואיל ישרפפו עליו לעולם.	ואה תנין: רב פפא:	◊ ? ! ◊
	ואלו הן הפסיקות: סככות ופרעות		◊ ■ ◊
	סככות - אילן המיסיך על הארץ		◊ ■ ◊

♦ חולקים-disputants	statement מימרא-
◊ נקודה מרובה לסיכום וורה- central point for summary and review-	challenge- קושיא-
< פיסקה קודמת- insertion of an earlier segment-	question- שאלת-
O מעשה-story-	answer- תירוץ- !

key: מילוגים-■

מועד קטן- משקון בית השלוחין		מן דאמר	בגדי רזה תיכ						
	מיירה			■	◊				
פרעות - אבני פרועות היוצאות מן הגדר.				■	◊				
בית הפרס				■	◊				
החווש את הקבר הרוי הוא עושה בית הפרס, וכמה הוא עושה - מלא מענה מאה אמה.	בדחנן:		■	◊					
ובית הפרס מי מטמא באלה?				■	◊				
ונפה אדם בית הפרס והולך.	וה אמר רב יהודה אמר שנמאו:		■	◊					
בית הפרס שנידש טהור	ורב יהודה ברAMI משמימה דעתלא:		■	◊					
לא קשיא כאן - בשדה שאבד בה קבר, כאן - בשדה שנחרש בה קבר.	רב פפא:			!	◊				
ושדה שאבד בה קבר בית הפרס קרי ליה?			■	◊					
אין		!							
שלשה בית הפרס הם: שדה שנارد בה קבר, ושדה שנחרש בה קבר, ושדה בוכין.	והחנן:	■	!						
מאי שדה בוכין?		▲							
שדה שופטירין בה מתים.	רב יהושע בר אבא משמימה דעתלא:	!							
ותעמדו מאין?		▲							
משום יארוש בעלים נגעו בה.	אביימי:	!							
ושדה שנחרש בה קבר לא בעי ציווין?		■	◊						
מצאו שדה מצוינית, ואין ידוע מה טיבה. יש בה אילנות - בידוע שנחרש בה קבר, אין בה אילנות - בידוע שאבד בה קבר.	זה תנייא:[ת"ק]	■	◊						
עד שירא שם זקן או תלמיד, לפי שאין הכל בקיין בדבר.	רבי יהודה:	■	◊						
כי תנייא ההיא - בשודה שאבד בה קבר, דצינעה. יש בה אילנות - בידוע שנחרש בה קבר. אין בה אילנות - בידוע שאבד בה קבר.	רב פפא:	!							
וליחוש ולמא אילנות מגוון וקבר מבראי		■	◊						
בעומדין על הגבולין	בדאמר עולא:	■	!						
הכא גמי: בעומדין על הגבולין.		!							